

Tournage in Brussel foto Norma Prendergast

vreemding kan omgezet worden in erkenning van de waarde van het anders beleven en uitdrukken van smaak en ontroering.

(Els)

Het werken aan het scenario is gestart met de vraag welke rol ze wilden spelen. Staat die rol dichtbij jou of veraf? En wat wil je in die rol leggen? Bij heel veel van onze acteurs is die rol iets geweest waar ze van droomden, een ontsnapping uit de maatschappij, of iets dat niet zou geaccepteerd worden. Zoals W. bijvoorbeeld, hij is een manager die uiteindelijk beslist om te liften, alles gewoon op te geven en te vertrekken. Dat is een romantisch idee van vrijheid, waarvan ik zeker ben dat zijn ouders zouden zeggen: 'Je gaat daar toch niet aan beginnen zeker.' Hij heeft het einde van die rol ook zelf gekozen. Misschien is dat wel in heel het proces een gegeven geweest. Misschien hebben wij geluisterd naar de mensen die echt wisten wat ze wilden. Creëerde dat geen problemen? Er zijn enkele mensen die gedesillustioneerd zijn in de uiteindelijke afwikkeling van het werk, omdat de film anders te lang werd. We zijn gestart met een scenario met 21 karakters die eenzelfde aandeel hadden. Dat hebben we laten lezen en niemand kon nog volgen. Ze wisten niet meer wat het begin of het einde van de film was. Jullie hadden dat gedaan om iedereen een eigen rol te geven? Ja. 21 karakters, dat werd niks. Op de duur wisten wij ook niet meer wie wat ging doen. We hebben dan uiteindelijk scènes laten vallen. Omwille van de logica van het verhaal? Omdat je het niet meer begreep. En als je 21 karakters uitwerkt die elk twee minuten krijgen, heb je nooit diepgang.

Een selectie in het aangebrachte materiaal was noodzakelijk. Dat gebeurde tijdens intensieve marathondiscussies waarin de Zwaluwen feedback leverden en op hun beurt gecoacht werden door Els en Orla. In deze fase van het project slaagde het collectief erin een participierend scenario uit te werken, alhoewel het voor iedereen duidelijk was dat Els en Orla de algemene vorm van de film definiëerden. Die waren ervan overtuigd dat het nutteloos zou zijn om een film te maken die wegens te cryptisch of te experimenteel door sommige Zwaluwen niet bekeken kon worden. Ze gebruikten het wat algemene concept van 'een echte film gebaseerd op echte mensen' om over het project te communiceren. Het concept zelf was eigenlijk bijzonder open en flexibel en bood als dusdanig enerzijds